

Tekstboekje Richteren

Bijbelstudie YEDI 26 september 2017

Rechters 5

¹Die dag zongen Debora en Barak, de zoon van Abinoam, dit lied:

²‘Loof de HEER, omdat Israël zijn haren dreigend loswierp,
loof de HEER, omdat Israël zich meldde voor de strijd.

³Koningen en vorsten, luister en hoor toe hoe ik de HEER bezing,
een lied zing voor de HEER, de God van Israël.

⁴HEER, de aarde beefde toen u voortschreed vanuit Seïr;
toen u optrok vanuit Edom stortte water uit de hemel en de wolken neer.

⁵Voor de heerser van de Sinai wankelden de bergen,
voor u, HEER, u, de God van Israël.

⁶Onder Samgar, de zoon van Anat, in de tijd van [die vrouw],
begaf geen karavaan zich nog op weg.

Wie toch op reis moest, nam de kronkelpaden.

⁷Aanvoerders ontbraken, het land kende geen leiding
totdat jij, Debora, kwam en Israël tot leidsvrouw werd.

⁸Verkoos men andere goden, dan stond de vijand voor de poorten;
ons leger telde veertigduizend man, maar van schild of speer geen spoor.

⁹Loof de HEER!

Ik dank hen die niet aarzelden de strijders aan te voeren.

¹⁰Reizigers, gezeten op gezadelde ezellen,
en ook jullie die te voet moeten gaan,

¹¹overstem met je verhalen het geklets bij de bronnen
en laat ieder bij het drinken zingen van de HEER die overwon,
van de overwinning door zijn aanvoerders voor Israël behaald.

Daar trok het volk van de HEER ten strijde, voorwaarts vanuit de steden.

¹²Ga voorop, Debora, vuur ons aan en zing een lied!

Barak, val aan! Grijp de vijand, jij zoon van Abinoam!

¹³Daar trokken toen de ware aanvoerders ten strijde,
het volk van de HEER trok met zijn helden op.^(5:13)

¹⁴Uit Efraïm kwamen zij die in Amalek wonen
en voegden zich bij jou en je verwanten, Benjamin.

Uit Machir kwamen aanvoerders, uit Zebulon de leiders van het leger.

¹⁵Uit Issachar sloten de vorsten^(5:15) zich bij Debora aan.

Na Issachar kwam Barak; hij ging het volk voor in de vlakte.

Maar de stam Ruben bleef steeds maar overleggen.

¹⁶Wat hield je bij je schaapskooi en het fluitspel van je herders?

Ruben bleef maar overleggen,

(5:13) *Daar trokken toen de ware aanvoerders ten strijde, het volk van de HEER trok met zijn helden op* – Volgens sommige handschriften van de Septuaginta. MT (betekenis van het Hebreeuws onzeker): ‘Mogen dan de ware aanvoerders heersen, het volk, moge de HEER over zijn helden heersen’.

(5:15) *de vorsten* – Volgens de oudste vertalingen. MT: ‘mijn vorsten’.

¹⁷Gilead kwam de Jordaan niet over, Dan bleef bij zijn schepen,
Aser bleef aan zee en verliet zijn havens niet,
¹⁸maar Zebulon en Naftali waagden hun leven op de heuvels.

¹⁹Daar kwamen de koningen, de stadsvorsten van Kanaän.
Zij streden bij Taänach, bij Megiddo, aan de oever van de stroom,
maar er viel voor hen geen zilver buit te maken.

²⁰De sterren aan de hemel streden mee tegen de vijand,
zij hadden in hun baan zich tegen Sisera gekeerd.

²¹Vorsten werden meegesleurd door het water van de Kison,
de Kison, die aloude en snelstromende rivier.
Ga voort, mijn ziel, ga voort!

²²Dreunend klonk de hoefslag van zijn wegstormende paarden,
van zijn schitterende paarden, in onstuimige galop.

²³Vervloekt zij Meroz, dat de HEER geen hulp bood,
vervloekt! – zo spreekt de engel van de HEER –,
vervloekt zijn inwoners, zij sloten zich niet bij de helden aan.

²⁴Geloofd zij [die vrouw], de beste aller vrouwen,
[die vrouw], de vrouw van [haar man], de Keniet.
Was ooit een tent gezegend met een vrouw als zij?

²⁵Sisera vroeg om water en zij gaf hem melk te drinken,
room bracht ze hem te drinken, in een rijk versierde schaal.

²⁶Met één hand vatte ze een tentpin, met de andere een hamer.
Ze dreef de tentpin door zijn slaap, spleet met een hamerslag zijn hoofd.

²⁷Aan haar voeten viel hij neer, bezweek hij en bleef liggen.
Aan haar voeten bezweek hij, daar viel hij neer.
Waar hij bezweek, daar bleef hij liggen, verpletterend verslagen.

²⁸Aan haar venster stond zijn moeder, ze tuurde en ze klaagde:
“Waar blijft zijn wagen toch? Klinkt het geratel van de wielen al?”

²⁹De wijste van haar vrouwen gaf haar antwoord
en zei haar wat zij zelf reeds had bedacht:

³⁰“Wellicht zijn ze nog bezig om hun schatten te verdelen:
elke man een meisje, of misschien wel twee.
En voor Sisera gekleurde stoffen met borduursel,
stoffen met borduursel waarmee hij zijn schatjes tooit.”

³¹HEER, laat zo al uw vijanden ten onder gaan,
en maak wie u liefhebben onstuitbaar als de opgaande zon.’

Veertig jaar had het land rust.

Rechters 6

¹⁻²Maar de Israëlieten deden wat slecht is in de ogen van de HEER. Daarom leverde hij hen uit aan het volk van Midjan, dat hen zeven jaar achtereen kwam plunderen. Uit angst voor de Midjanieten richtten de Israëlieten in bergspleten, grotten en op andere moeilijk bereikbare plekken schuilplaatsen in. ³Elk jaar wanneer het gewas op het veld stond, kwamen de Midjanieten, de Amalekieten en nog andere woestijnvolken uit het oosten aanzetten en vielen ze Israël binnen. ⁴Ze sloegen er hun tenten op en vernietigden de oogsten, tot helemaal in Gaza. Niets lieten ze voor de Israëlieten over om van te leven, nog geen schaap, geen rund en geen ezel. ⁵Als een zwerm

sprinkhanen kwamen ze aanzetten met hun vee en hun tenten: een onafzienbare massa mensen en kamelen die het land binnenviel en alles verwoestte. ⁶Door toedoen van Midjan verviel Israël tot bittere armoede, en het volk riep de HEER te hulp.

⁷Toen de Israëlieten de HEER tegen de Midjanieten te hulp riepen, ⁸stuurde hij een profeet, die hun zei: ‘Dit zegt de HEER, de God van Israël: Ik ben het die jullie uit Egypte heeft geleid, ik heb jullie verlost uit de slavernij. ⁹Ik heb jullie bevrijd uit de greep van de Egyptenaren en van de volken die jullie hier bedreigden; die heb ik voor jullie weggejaagd en ik heb jullie hun land gegeven. ¹⁰En ik heb jullie gezegd: Ook al wonen jullie nu in het land van de Amorieten, hun goden mogen jullie niet vereren want ik, de HEER, ben jullie God. Maar jullie hebben niet geluisterd naar wat ik zei.’

¹¹Toen kwam er een engel van de HEER. Hij nam plaats onder de terebint bij Ofra, op het land van Joas, een afstammeling van Abiëzer. Joas’ zoon Gideon was juist bezig tarwe te dorsen. Om te zorgen dat de Midjanieten de tarwe niet zouden zien, deed hij dat in de wijnpers. ¹²De engel van de HEER vertoonde zich aan hem en zei: ‘De HEER zij met je, dappere krijgsman.’

Rechters 9

⁷Toen Jotam dit vernam, ging hij de Gerizim op en riep met stemverheffing vanaf de top: ‘Hoor mij aan, burgers van Sichem, en God zal u verhoren! ⁸Eens gingen de bomen eropuit om een koning te kiezen. Ze vroegen de olijfboom: “Wilt u onze koning zijn?” ⁹Maar de olijfboom antwoordde: “Zou ik ophouden mijn olie af te staan, waarmee mensen en goden worden vereerd, om wat te wuiven boven de andere bomen uit?” ¹⁰Toen vroegen ze het aan de vijgenboom: “En u, wilt u onze koning zijn?” ¹¹Maar de vijgenboom antwoordde: “Zou ik ophouden mijn zoete vruchten af te staan, om wat te wuiven boven de andere bomen uit?” ¹²Toen vroegen ze het aan de wijnstok: “En u, wilt u onze koning zijn?” ¹³Maar de wijnstok antwoordde: “Zou ik ophouden mijn sap af te staan, dat goden en mensen verblijdt, om wat te wuiven boven de andere bomen uit?” ¹⁴Ten slotte vroegen de bomen aan de doornstruik: “En u, wilt u onze koning zijn?” ¹⁵En de doornstruik antwoordde: “Als u mij werkelijk tot uw koning wilt zalven, kom dan maar hier, in mijn schaduw is het goed toeven. Maar zo niet, dan zal er uit mijn takken een vuur komen dat de ceders van de Libanon zal verteren.” ¹⁶Welnu, burgers van Sichem, als u te goeder trouw gehandeld hebt toen u Abimelech tot koning uitriep, als u [Gideon] en zijn familie de verschuldigde dankbaarheid hebt bewezen, als u mijn vader naar zijn verdienste hebt beloond ¹⁷– hij is immers voor u ten strijde getrokken, hij heeft voor u zijn leven op het spel gezet, hij heeft u bevrijd uit de greep van Midjan, ¹⁸maar u bent vandaag tegen mijn familie in opstand gekomen, u hebt de zonen van mijn vader, zeventig man, op een en dezelfde steen ter dood gebracht, u hebt Abimelech, de zoon van zijn slavin, tot uw koning uitgeroepen omdat hij familie van u is –, ¹⁹als u kortom vandaag te goeder trouw gehandeld hebt ten opzichte van [Gideon] en zijn familie, dan wens ik u veel geluk met Abimelech en hem met u! ²⁰Maar zo niet, dan zal er uit Abimelech een vuur komen dat de burgers van Sichem en Bet-Millo zal verteren, en er zal uit de burgers van Sichem en Bet-Millo een vuur komen dat Abimelech zal verteren.’ ²¹Daarop nam Jotam de vlucht. Hij week uit naar Beër en bleef daar wonen, buiten bereik van zijn broer Abimelech.

Rechters 10

^(9c)De Israëlieten kregen het zo zwaar te verduren ¹⁰dat ze de HEER te hulp riepen en zeiden: ‘We hebben tegen u, onze God, gezondigd door u de rug toe te keren en de Baäls te dienen.’ ¹¹De HEER antwoordde: ‘Ik heb jullie vaak genoeg gered: van de Egyptenaren en de Amorieten, en van de Ammonieten en de Filistijnen. ¹²Ook toen jullie onderdrukt werden door de Sidoniërs, de Amalekieten en de Maonieten hebben jullie mij te hulp geroepen en heb ik jullie uit hun greep bevrijd. ¹³Maar telkens keren jullie mij weer de rug toe om andere goden te dienen. Daarom bevrijd ik jullie niet meer. ¹⁴Roep die goden maar te hulp aan wie jullie de voorkeur hebben gegeven. Laten zij jullie nu maar uitkomst brengen!’ ¹⁵Toen zeiden de Israëlieten tot de HEER: ‘Wij hebben gezondigd. Doe met ons wat u goeddunkt, alleen, bevrijd ons nog deze ene keer.’ ¹⁶En ze deden de

vreemde goden weg en dienden de HEER. Toen kon de HEER niet langer aanzien hoe moeilijk Israël het had.

Rechters 13

¹⁵Toen zei Manoach tegen de engel van de HEER: 'Wij zouden graag zien dat u nog bleef, zodat we voor u een geitenbokje kunnen klaarmaken.' ¹⁶Maar de engel van de HEER antwoordde: 'Ik wil nog wel even blijven, maar ik zal niet eten van wat u mij aanbiedt. Als u echter een brandoffer aan de HEER wilt opdragen, mag u dat doen.' Manoach wist nog altijd niet dat hij met een engel van de HEER te maken had. ¹⁷'Zeg ons uw naam,' vroeg hij, 'zodat wij u eer kunnen bewijzen wanneer uw woorden uitgekomen zijn.' ¹⁸Maar de engel van de HEER antwoordde: 'Waarom vraagt u naar mijn naam? Die is voor u toch te wonderbaarlijk.' ¹⁹Manoach nam een geitenbokje en wat brood en bracht dit op een rotsblok ten offer aan de HEER. Toen gebeurde er voor de ogen van Manoach en zijn vrouw iets wonderbaarlijks: ²⁰in de vlam die van het altaar opschoot naar de hemel steeg de engel van de HEER op. Manoach en zijn vrouw zagen het gebeuren; ze vielen op hun knieën en bogen diep voorover. ²¹De engel van de HEER zou zich niet meer aan hen laten zien. Nu besepte Manoach dat het een engel van de HEER was geweest. ²²Hij zei tegen zijn vrouw: 'We hebben God gezien. Dat wordt onze dood!' ²³Maar zijn vrouw antwoordde: 'Als God ons had willen doden, had hij vast ons offer niet aanvaard en ons niet laten zien wat we nu gezien hebben. En dan had hij ons daarnet zeker niet zulke beloften gedaan.'

²⁴De vrouw bracht een zoon ter wereld en noemde hem Simson. De jongen genoot de zegen van de HEER en groeide voorspoedig op.